

Протокол

№

гр. София, 16.01.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **9227** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл.144 от АПК, на именното повикване в 11:31 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. Д. чрез АДВ. А. Г. – редовно уведомен, не се явява.

В залата присъства АДВ. Т. Т., с пълномощно по делото.

От същия е постъпила молба на 05.12.2022 г., с която уточнява имената на свидетелите, които желае да бъдат допуснати до разпит, включително и обстоятелствата, които могат да бъдат установени чрез техните показания. Направено е искане за призоваване на преводач, владеещ турски език, предвид обстоятелството, че свидетелите са граждани на Република Турция и не владеят български език.

ОТВЕТНИКЪТ - НАЧАЛНИКЪТ НА ГПУ - С. – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно призована, не изпращат представител.

В залата се явяват допуснатите до разпит двама свидетели при режим на довеждане, а именно:

свидетелят ЮГУР К. и свидетелят Ф. Я..

В залата се явява и ПРЕВОДАЧЪТ от турски език Я. А..

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в

днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Предвид необходимостта от извършване на превод от български език на турски език и обратно на насрочените за провеждане в съдебното заседание процесуални действия - разпита на поисканите от процесуалния представител на жалбоподателя свидетели, с оглед изискванията на чл. 14 от АПК съдът счита, че следва да бъде назначен за преводач присъстващият в залата Я. А..

Ето защо, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА, на основание чл. 14, ал. 2 във вр. ал. 1 от АПК, Я. А. за преводач от български език на турски език и обратно при провеждане на насрочените процесуални действия в настоящото производство.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на преводача :

Я. А. на 62 години, български гражданин, с висше образование, женен, неосъждан, преподавател в СУ „К. О.“ по специалност „Социология на източните общества“ в „Център по източни езици и култури“, без дела и родство с ищеца и свидетелите.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ отговорността на преводача по чл. 290, ал. 2 НК.

ПРЕВОДАЧЪТ: Разбрах това, което ми разясни съдът. О. да дам точен и добросъвестен превод.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетелите:

СВИД. ЮГУР К. – легитимира се с издаден паспорт от Република С..

ЮГУР К. (чрез преводач), на 37 години, с двойно гражданство – сръбско и турско, неженен, работя при К. Д. като управител на фирмата на К. Д. в Република Турция, неосъждан.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля К. отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ К. (чрез преводач): Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

Свидетелят Ф. Я. – легитимира се с турски паспорт.

Ф. Я. (чрез преводач), на 68 години, турски гражданин, женен, работи като шофьор във фирмата на К. Д. от 1 (една) година, неосъждан.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля Я. отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Я. (чрез преводач): Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

Свидетеля Я. се изведе от съдебната зала до провеждане на разпита му.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпита на свидетеля ЮГУР К..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят К. (чрез преводач) отговори: Аз съм с двойно

гражданство – сръбско и турско. Баща ми е от Черна гора, а майка ми от С.. Роден съм в Ю., а на 1-годишна възраст сме се преселили в Турция. Сега живея в Турция.

С турския паспорт изискват визи за повечето балкански страни, а със сръбския не е така, затова сега пътувам със сръбския си паспорт.

Работя при К. Д., управител съм на фирмата на К. с автобусите. К. е собственик, а аз съм управител. Не съм шофьор, а управител – оправям документите на пътуващите с автобусите ни при преминаване на границите. С К. сме приятели от детските години, но нямаме роднинска връзка. Живеем в един и същи квартал в И..

Не знам защо К. не може да идва в България. Може би някакъв проблем стана на границата с митничарите.

Той е човекът, който обичайно също идва, защото ние без него много трудно се справяме с нещата, които ни искат на границата. Той е човекът, който пътува заедно с автобусите на фирмата във всички направления.

От една година пътуваме най-вече за М.. Маршрутът е И. - България - М.. Автобусите ни минават транзитно през България.

Когато идваме в България, спираме само за тоалетна. По принцип не вземане пътници за България или от България за С. М. или за Турция. Преминаваме транзит.

В един автобус, пътуват обикновено около 20 - 30 човека, но в момента понеже има пътувания за Х., има малко повече хора сега около 40 – 50 човека. Всеки ден имаме курсове. Един курс става за около 12 (дванадесет) часа в едната посока – от Турция до С. М., ако не се чака много на границата и след 2 - 3 часа престой в М. правим обратния курс. И за И., и за М. когато пътуваме, почиваме 2 - 3 часа и след това се връщаме обратно.

За въпросния курс, който е станал проблемен, само чух, че има някакво викане от страна на митничаря и тогава и К. отговори по-високо. Аз бях във втория автобус, който беше непосредствено след автобуса на К.. Тогава пътувахме два автобуса за М., защото имахме повече пътници. И тогава имаше Х. и сега има, но не помня кой месец беше това – дали през септември или през октомври, но имаше доста голяма група, която искаше да пътува за Х..

В моя автобус нямаше проблем, но в предния автобус видях, че има някакъв конфликт. За да не лъжа просто, не искам конкретно нищо да казвам, понеже бяхме много хора и всички бяха много изнервени на границата на България, но тези хора, които пътуват за Х. обикновено правят молитви и тогава търсеха място за молитви, и имам чувство, че конфликта стана във връзка с това. Просто тези хора, които пътуват за Х. много искаха и нищо, че бяхме на границата на България търсеха място да се молят.

К. е собственик на фирмата и при пътуване, когато шофьорът се изморява, К. помага и като шофьор, да случва се да кара и автобуси.

О. Л. като име не ми говори нищо, ако има снимка да го видя, ще ви кажа дали го познавам.

А. С. мисля, че беше шофьор в друга фирма, но може и да е работил при нас известно време.

О. Л. като име не ми говори нищо.

В един автобус пътуват по двама шофьори и един организатор на курса. Когато минаваме границите заедно с К. е много по-лесно, защото той работи от дълги години, хората го познават, знаят че е шеф, има повече контакти по границите и минаваме по-лесно.

Тогава, когато стана това с този курс, мисля, че този автобус, в който пътуваше К. също продължи към М. още в същия ден, просто стана по-късно. Нашият автобус мина преди автобуса на К. през границата и аз предполагам, че след това и те са продължили.

Не си спомням дали се засякохме с тях в М.. Ние тръгнахме, чакахме ги на границата на М. и понеже се забавиха, продължихме, на следващия ден ги видяхме.

Сега К. не прави нищо, чака вкъщи да махнат забраната. Той не може да пътува, затова ние пътуваме вместо него.

След случая, според това което, аз съм чул, че са се скарали с митничаря за свещена вода от Мека, имал е в себе си, и предполагам, че във връзка с тази вода е станал конфликта.

По повод този случай не знаех, че има съдебно решение, че той е осъден. Аз не знам какво е станало. С нашите автобуси пътуват македонци, турци и албанци. Има и такива, които ходят на пазар в Турция, но има и такива, които са изселници. Има хора, които са бизнесмени и търговци и в Турция имат фирми и затова пътуват до М. и обратно после до Турция.

Обикновено, когато К. пътува, навреме още преди да стигнем границата събираме паспортите, правим списък на хората в автобуса, пишем имената на пътниците и когато отидем на митницата, даваме списъка заедно с паспортите и става по-бързо проверката. Често, ако има много работа и организаторът е сам докато стигнем до границата не успяваме този списък да го направим и тогава директно даваме паспортите на хората на митничарите. Има и хора, които не говорят езика, който аз говоря, и затова те си имат свой организатор, имам предвид от тези които пътуват заради Х. и той си прави отделно списъка за тях.

Нямаме случаи с нас да пътуват бежанци. Един път имам спомен за това, че преди да влезем в Турция един човек се качи в автобуса и ние питахме хората от групите дали този човек е с нас, и те казаха: „Не“ и ние го свалихме. На мен не ми се е случвало такова нещо - да пътуват с нас бежанци, само този случай, за който казвам и когато питахме дали човекът е с нас, той нямаше паспорт и ние го оставихме.

К. живее в един блок със своите роднини. Живеят в различни апартаменти. Има майка, баща, братя. Жена няма. Има деца на неговите братя. Батко му също работи във фирмата. Това е бащината му професия и баща му е бил шофьор.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Т. свидетелят К. (чрез преводач) отговори така: Тази забрана се отрази отрицателно на К., понеже той гледа децата на един от братя си и това му се отрази лошо.

Той е най-опитният във фирмата. Той е организаторът и сега, когато пътуваме, не е така, както беше преди. Нямаме толкова пътници, защото брат му не е толкова оправен като него. Баща му е 75-годишен и малко инвалид и не може да върши тази работа, а брат му не е толкова оправен като него.

Тази къща, в която живее К. е триетажна и е семейна. Те са в три различни апартамента. Той, К., живее с родителите си заедно, а двамата му братя живеят в другите два апартамента. Баща му е пенсионер, а майка му е домакиня.

Отлично познавам К.. Той не е конфликтен човек, много спокоен човек е. Той помага на хората, много често помага на другите.

АДВ. Т.: Нямам повече въпроси.

Свидетелят се освободи от съдебната зала.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Ф. Я..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Ф. Я. (чрез преводач) отговори така: Нямам роднински връзки с К., но сме в дългогодишни семейни приятелски отношения с него, още от бащите ни. Работя като шофьор във фирмата на К. от една година насам, може би от година и половина.

Паспортът ми показва влизанията и излизанията ми от Турция и показва, че почти всяка вечер минаваме през България за М. и обратно. Понякога и за С. пътуваме - М. – С.. Понякога лятно време пътуваме от М. за С. или за море, защото има групи, извънредни, и пътуваме и до морето. На всеки курс ми плащат.

В един автобус пътуваме двама шофьори.

О. Л. го познавам. Той също работеше във фирмата на К. като шофьор. Аз, понеже пътувам през България, възможно е той да продължава да работи но да поема други курсове - през Гърция Турция- Гърция - М..

А. С. го познавам също. Познавам го общо взето от 20 (двадесет) години. Преди работеше в друга фирма, а сега работи като шофьор във фирмата, в която и аз работя.

К. преди пътуваше с нас, но сега не пътува, защото има забрана. Не съм питал, не ми е удобно да го питам, но в момента К. не пътува с автобусите.

Случвало се е К. да пътува с мен много пъти, защото групите много го харесват като организатор.

Сега също пътуваме, но пътниците са много малко, не е същото. На границата нямаме проблеми, но все пак комуникацията е важна. Той (К.) е много комуникативен, много социален.

За това, че К. не може да пътува, ще ви кажа какво знам, доколкото общувам с батко му и баща му. Нещо се е случило, нещо е станало на границата. Случват се такива неща. Обикновено, например снощи, ние като идвахме, на четири автобуса имаше по трима нелегални. Автобусите отдолу имат място, където трима - четирима нелегални могат да влязат. Турските митничари имаха много голяма операция, търсеха нелегални. Аз лично, преди да вляза на границата, винаги проверявам. При мен такава нещо не се е случвало.

Нелегалните обичайно се скриват под автобуса. Във всеки един автобус има такова място под таблото и когато автобусът някъде спре, нелегалните използват това и се качват отдолу. Така правят и с тировете.

Роднините на К. знаят за случая и са сигурни за него, че той не е извършил нещо нередно. Той не може да върши такива нередни неща. Той обясни пак същото, че когато ние се нареждаме на опашка, голяма опашка става при излизане за България, и става километри опашка, и ние фактически сме в спряло положение (с автобусите) и всеки един може да използва това спиране, за да влезе под автобуса. Роднините му са сигурни в него.

К. живее с роднините си в една и съща сграда.

Баща му е стар като шофьор на автобуси и в момента не работи, но ни помага. В момента работата ни е много зле. В момента фактически имаме 14 (четирнадесет) шофьори и абсолютно всички имаме да вземаме от фирмата пари.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Т. свидетелят Я. (чрез преводач) отговори така: Проблемите на фирмата със заплащането са свързани със забраната на К., разбира се, а именно затова че не може да пътува с нас. Той организираше добре работата по границите и в

момента заради това нямаме толкова пътници.

К. сподели с мен, че просто икономическото положение на семейството му вече не е същото.

От много отдавна познавам К.. Той е един симпатичен, весел, усмихнат, общителен човек. Това е абсолютно важно за нашия бизнес. Ако ти не си усмихнат, позитивен, пътникът не е доволен. Това е много важно за нашия бизнес. Не знам К. да има някакви дела в страната.

АДВ. Т.: Нямам повече въпроси.

Свидетелят се освободи от съдебната зала.

За извършения превод в съдебно заседание СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ възнаграждение на преводача в размер на 80.00 (осемдесет) лева, което да се изплати от бюджета на съда. Издаде се 1 бр. РКО.

АДВ. Т.: Нямаме други доказателствени искания.

С оглед становището на страните, че нямат други доказателствени искания, тъй като са изяснени релевантни факти по спора, следва да бъде даден ход на устните състезания, поради което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Т.: Поддържам основанията, изложени в първоначалната жалба и в предходното съдебно заседание за незаконосъобразност на така издадената и оспорвана заповед за прилагане на принудителна административна мярка спрямо доверителя ни.

Считам, че от свидетелските показания, както и в събрания по делото доказателствен материал безспорно се установи, че ако беше направил преценка на материалните основания на чл. 42 ЗЧРБ, то наказващият орган нямаше да издаде процесната заповед и самото обстоятелство, че той не е прибегнал към събиране на доказателства към момента на издаването на този административен акт е достатъчно съществено нарушение на процесуалния и материалния закон, които водят до незаконосъобразност на издадената заповед.

Моля съда да отмени издадената заповед.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:31 часа.

СЪДИЯ:

СЕРПЕТАР: